

عنوان مقاله:

بررسی رویکردهای سبکشناسی در چهار مقاله نظامی عروضی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

شراره الهامی - گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد سنندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سنندج، ایران.

فاطمه جعفری - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی سنندج

خلاصه مقاله:

چهارمقاله مشتمل است بر چهار فصل که در آنها به ترتیب در مورد ماهیت فنون دبیری، شعر، نجوم و طب بحث شده است. دو مقاله این اثر به خاطر اشاره به حکایات تاریخ ادبیات و آوردن برخی توضیحات ازمعاصرین مولف، یکی از منابع کهن و مورد استناد ادیبان و مورخان قرون بعد به شمار آمده و همواره در زمره مهم ترین آثار نثر کهن فارسی قرار گرفته است. پژوهش حاضر با روش توصیفی-تحلیلی بر آن است تا در این مقاله، رویکرد سبکی نظامی عروضی را بررسی کند. هر چند که اثر مزبور براساس هیچ کدام از نظریه های جدیدی سبک شناسی به نگارش در نیامده و با رویکردی سنتی که بعدها نیز در دیگر تذکره ها توالی پیدا می کند، به تالیف این اثر پرداخته است اما دستاورد پژوهش نشان میدهد که وی به بیشتر به رویکردهای سنتی سبک شناسی (شمی، عاطفی، تأثیری و بیانی) توجه کرده است اما پرداختن به بافت موقعیتی نیز که عمدتاً سیاسی و اجتماعی است در این اثر مورد توجه قرار گرفته است، اینکه نظامی عروضی معتقد است؛ شعر و ادبیات مخصوص دربارها بوده و کاربردهای امروزی آن بدین شکل که ما می انگاریم مطرح نبوده است و نشان میدهد تنها ملاذی که به شعرا و نویسندگان مجال خودنمایی و کسبعتا می داد دربار بوده است، بیانگر بافت موقعیتی روزگار شاعران و نویسندگان آن زمان است که در ادامه به بررسی آن پرداخته می شود

کلمات کلیدی:

سبک، چهارمقاله، نظامی عروضی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1016426>

